

На тѣзи дѣла ги забари
 Дрѣгъ единъ момъкъ черноокъ:
 Сабанайрола би дрѣгари
 Рече той. Какво си Киръ Глапокъ?
 (Като погледнѣ Киръ Гмила),
 Что не дохода въ черкъва.

— Холанъ глава ма любила
 Бѣли ма тѣй... чи за тѣва.
 Я бе! кой палъ у зарана,
 Чи този заплакъ са призелъ?
 Япѣ тѣ прѣи онѣнленъ пѣмана,
 Бойле киръ сесъ имишъ гюзелъ.

— Вида ли сынко псалтъ цѣъ кыва?
 В тѣй е той е вачѣ ти...
 Ни мѣй придѣ негѣ рѣкъ кѣприва
 Попъ Велизаръ, а тѣ не ты,
 Хемъ той Балкански сынъ
 Ни е тѣкашно Блюдѣ.

— Г. Ма чи ако е Бѣлгаринъ
 То чѣдѣ, братко, чѣдѣ!!!

— Чи Бѣлгари-ти ты какъ сѣкашъ,